

Fugle i kunsten

5. oktober – 15. december 1991

Det er i grunden forunderligt så lidt fugle har spillet en rolle i kunsten i det 19. århundrede. Bortset fra visse eksotiske billeder af papegøjer og andre spraglede fugle har de vingede kun haft en meget sekundær placering i guldalderens kunst. End ikke de følgende traditioner med f.eks. Theodor Philipsen, der ellers var fast gæst på "fugle-øen" Saltholm, har ofret nævneværdig opmærksomhed på fænomenet. Det lev først for alvor fynboen Johannes Larsen, der gjorde fuglene til en integreret del af sine naturskildringer.

Udstillingen begyndte med Johannes Larsen og forsøgte at følge hans mere eller mindre kendte efterfølgere op gennem dette århundrede. Især Knud Kyhn er bredt repræsenteret på udstillingen. Til gengæld har man undladt at henregne Liniens kunstnere til fuglemaleriet, uagtet at deres billeder ofte kredser om fuglene som mystiske symboler.

ganske længe vedblev fuglemalerne at arbejde i kølvandet på Johannes Larsen. Først de senere år har en række malere føjet nye facetter til genren, idet man ofte sporer et engagement i tidens råd på hensyn til naturen. At udstillingens nutidskunstnere rummede folk som John Olsen, Inge Lise Westman og Lars Abrahamsen gør tillige præsentationen til andet end et nostalgisk blik gennem 100 års fuglemaleri. En understregning heraf er det, at udstillingen blev til i samarbejde med Dansk Ornitologisk Forening i anledning af Fugleværnsfondens 25 års jubilæum.

De udstillede kunstnere omfattede bl.a. Sikker Hansen, Mogens Zieler, Olivia Holm-Møller, Harald Leth, Aage Gitz-Johansen og Leif Rydeng.